

ΚΩΔΙΚΟΣ: 03 2946

Ασπείρευτη για μένα η αγάπη, αμέριστη για πάντα η νοσταλγία του γνώσμού το δρόμο άνοιξε έστω κι αγρά τον Κάστρον Παναγία

ΛΕΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΛΕΡΙΩΝ

Χρόνος 49ος • Αριθμός Φύλλου 505 • Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2024
• Γραφεία: Αντ. Θεοχάρη & Φλέσσα 6062, 185 38 Πειραιάς, Τηλ. Fax 210 4537446 • leriakanea64@yahoo.com

Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2024

15

Οι μορφωτικές Τετάρτες της Βιβλιοθήκης, 25.9.2024: Διάλογος γύρω από ένα βιβλίο Παρουσίαση του βιβλίου του Alfredo Zappa: «Γεννημένοι για να ξαναυτάρξουν»

Μόλις μια εβδομάδα μετά την παρουσίαση στα ελληνικά του βιβλίου του Κώστα Στοφόρου «Το γκαμπτί του Βασιλιά και το Μυστήριο του Πολέριου», ένα παιδικό αστυνομικό μυθιστόρημα που διαδραματίζεται στην Ιταλία, η πρωτοβουλία του Σωματείου ΑΙΑΛ, που προωθεί πολιτιστικές δραστηριότητες στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πλατάνου προτείνει την παρουσίαση στα ιταλικά του βιβλίου του Alfredo Zappa που αφορά την ιστορική κληρονομιά του νησιού.

Η εκδήλωση συνδέεται άμεσα με το ιστορικό συνέδριο που διοργανώθηκε πέρυσι στο πλαίσιο των εκδηλώσεων αφιερωμένων στην 80ή επέτειο της Μάχης της Λέρου, στο οποίο προσκλήθηκαν ιστορικοί από όλα τα έθνη που συμμετείχαν στο πολεμικό γεγονός, αλλά στο πλαίσιο του οποίου είχε επίσης δημιουργηθεί ένας μεγάλος χώρος για να φιλοξενήσει μνήμες και μαρτυρίες των μεταγενέστερων, με την υποβλητική ονομασία «Ήμουν κι εγώ εκεί».

Ο Alfredo Zappa είχε συμμετάσχει, με μια προεπισκόπηση του τόμου του, ο οποίος εκείνη την ημερομηνία δεν είχε ακόμη ολοκληρωθεί σε έντυπη μορφή. Και ο Andrea Calandrelli είχε επίσης συμμετάσχει, παρουσιάζοντας τη δική του εισήγηση, καρπό του πάθους του ως ιστορικού συλλέκτη, αφού είχε ανακαλύψει ότι ένα αντικείμενο που τυχαία βρήκε ήταν στενά συσχετισμένο με τη Λέρο στον απόηχο της μάχης (Ιανουάριος '44).

Η μεγάλη, εμφανής ανθρωπιά του Alfredo, ο «ενσυναίσθηματικός» τρόπος με τον οποίον βλέπει τον κόσμο και η αξία του αποσπάσματος που αποτελούσε την εισήγηση του στο συνέδριο,

είχαν καθορίσει την πρόσκληση για την παρουσίαση του τόμου στη Λέρο. Η ταύση του συγγραφέα με το πολεμικό γεγονός έχει ένα ανθρωπινό κίνητρο που στο βιβλίο ξεπερνά την καθαρά ιστορική αφήγηση και γίνεται αυστηρά προσωπική. Εδώ λοιπόν συναντιούνται σε έναν πολύ άτυπος διάλογο γύρω από το βιβλίο, για να το παρουσιάσουν με έναν ανεπίσημο τρόπο, με τον Αντρέα στο ρόλο του ιεροεξεταστή που υποβάλλει τον Αλφρέντο σε αυστηρή ανάκριση για τις λογοτεχνικές, προσωπικές, ψυχολογικές και φιλοσοφικές πτυχές του βιβλίου του. Ο Αλφρέντο βρίσκεται στο πρώτο του λογοτεχνικό έργο, αλλά κρατάει την πένα στο χέρι εδώ και χρόνια: όπως διηγείται με λαμπρό τρόπο, αφού ξέφυγε οριακά από τις γραμμές συναρμολόγησης της Alfa Romeo, αποφοίτησε με άριστα από την αρχιτεκτονική και ξεκίνησε την ακαδημαϊκή και σχεδιαστική ιεροτελεστία. Σύντομα όμως βρέθηκε στον κόσμο των περιοδικών αρχιτεκτονικής και επίπλωσης. Μετά από 40 χρόνια απαιτητικής και ικανοποιητικής εργασίας, αποφάσισε να τα «παραιτήσει όλα» και να αφοσιωθεί στην οικογένειά του, στα ταξίδια, στον κόσμο των σκαφών (που πάντα έκανε) και στη λογοτεχνία. Ακόμα κι αν πρόκειται για ένα μάλλον ιδιότυπο είδος διήγησης με πολλή αυτο-

βιογραφία μέσα της, αν κρίνουμε από αυτό το πρώτο του έργο...

Αγαπημένοι ή μισητοί, οι πατέρες είναι σε κάθε περίπτωση ένα μεταθανάτιο έργο. Η τετριμμένη περιπέτεια ενός ρομαντικού και αφελούς γιου της μεταπολεμικής γενιάς μπλέκεται με την εποποιία ενός πατέρα που αυτόν τον πόλεμο τον έζησε. Μια σύγχρονη «ηλεκμαχία» σε αναζήτηση του χαμένου χρόνου, που πλέει ανάμεσα στα νησιά ενός συγκινητικού και μυθικού Αιγαίου. Ένα ταξίδι στην θάλασσα και στον χρόνο.

Ένα συνεχές παρόν όπου ο πρωταγωνιστής ξαναβρίσκει το τραγικό ανομολόγητο του πατέρα και ταυτόχρονα αποκαλύπτει τη δική του εμπειρία. Μια πρόσκληση να ξαναδέσουμε με έναν ναυτικό κόμπο το σχοινί που συνδέει τρεις διαφορετικές γενιές, γιατί ποιοι ήταν αυτοί είναι τελικά ποιοι είμαστε εμείς, και η κατανόηση αυτού του γεγονότος είναι θεμελιώδης για να ξαναβρούμε τον εαυτό μας.

Μια αληθινή ιστορία ανάμεσα στα ειπωμένα και τα ανομολόγητα, πασπαλισμένη με παραθέματα σαν ψίχουλα που δείχνουν το δρόμο της επιστροφής στα παιδιά των παιδιών και ανοίγουν εξόδους διαφυγής ανάμεσα στις γραμμές άλλων συγγραφέων. Γιατί στις σελίδες όπως και στις νότες ενός τραγουδιού, οι λέξεις είναι αυτές που μας συγκινούν.

enzob.